

— Чели сѫ я сичкитѣ...

Нѣма да скриж, че ме погъдъличка това внимание направено на едно мое чедо, отдавна заровено отъ мене въ плѣсенъта на забравата...

Азъ поблагодарихъ X. за любезното обѣщание да ми прати критическите разбори на младежитѣ, и се раздѣлихме.

* * *

На заранъта азъ приехъ отъ единъ разсиленъ тлъстъ пакетъ съ книжа. Растворихъ го и намѣрохъ въ него осемнайсетъ тетрадки.

Повечето рѣкописи бѣхъ писани съ моливъ; имената на авторите имъ бѣхъ прилѣжно истъргани.

Прочитането на тие книжа ми донесе извѣнрѣдно удоволствие — смѣсено съ извѣстно вѣлнение. Азъ вниквахъ, като прѣзъ прозорче, въ вѣтрѣшността на двайсетина ума, въ склада на мислитѣ, въ мировъзрѣнието, въ развитието, въ литературния вкусъ, въ силата на сѫжденията, въ крѣгозоръ на тие млади умове още въ формация, които издавахъ присѫдата си надъ повѣстъта и автора ѝ.

Повечето отъ тие прѣсѫди, благоприятни, нѣкои даже твѣрдѣ ласкателни за тѣславното човѣче на тогова послѣдния, различавахъ се една отъ друга по гледнитѣ точки, както и по слога, по вникнуването, по приемитѣ на писането и сполуката на изложението, по заключенията; по язика, по вѣншиноститѣ, по форматъ на хартията даже, по писмото и буквитѣ.

Една галерия отъ умове и характери — защото графологията е вече сестра на психологията — галерия, колкото разнообразна, толковъ и поучителна — за мене.

По тоя начинъ, азъ се улучихъ въ странното положение на подсѫдимъ и сѫдникъ, на изслѣдуемъ и изслѣ-